

## [N. P. Nielsen.]

Det ærede Medlem Hr. Korsgaard havde mange Indvendinger mod vore Ændringsforslag og var bl. a. særlig indigneret over, at Arbejdsgiverne skulde være Skatteopkrævere. Men det er de jo til en vis Grad allerede nu for en Del ugifte Skatteyderes Vedkommende, og rundt omkring i Landets Kommuner praktisk talt ogsaa for de giftes. Forholdene har rent praktisk udviklet sig saadan, at der, naar saadanne Folk var kommet i større Skatterestance, blev truffet Overenskomst mellem disse Skatteydere og Skatteopkrævningsinstitutionerne om, at dette eller hint Beløb maatte blive fradraget i deres Indtægt. Det er en meget benyttet Fremgangsmaade blandt Arbejdsgiverne. Man kan dertil sige, at et saadant Arbejde havde de ikke behøvet at paatage sig, men de har formodentlig mange Gange gjort det i deres egen Interesse, ogsaa fordi Opkrævningsmyndighederne i Henhold til den gældende Lovgivning kan beslaglægge gifte Skatteyderes resterende Skat hos Arbejdsgiverne.

Saaledes som Bestemmelsen nu kommer til at lyde, bliver der en mere lemfældig Ordning; der er sat en Grænse for, hvor meget Opkrævningsmyndigheden kan beslaglægge af vedkommende Arbejders Løn. Jeg tror ikke, at det i al Almindelighed vil vække Beklagelse — ja, vi har nok set Beklagelser over det, men ude omkring i Kommunerne er der meget ofte et Samarbejde i denne Henseende med større Virksomheder, som selv har forstaaet, at det ogsaa er i deres Interesse, at de, der har Eyne til at betale Skat, ogsaa kommer til at betale den.

Hvad Ligningsreglerne angaar, skal jeg blot sige, at det, der sker ved, at man indfører Adgangen til de 80—90 pCt. Nedsættelse, efter min bedste Overbevisning kun kan være dette, at der bliver Adgang til en lempeligere Beskatning, hvor vi nu paa Grund af Forholdene maa gaa gradvis for stærkt op med Beskatningen. Det er jo heller ikke muligt at lave Ligningsregler ens for Landets forskellige Kommuner. Der er formentlig Hundreder af Kommuner, hvor de overhovedet ikke har og ikke har Brug for nogen Skala eller Ligningsregler — saaledes særlig i de egentlige Landkommuner, hvor der er et forholdsvis ringe Antal Skatteydere, og, hvor man er i Stand til ganske anderledes at overse Forholdene end i de større Kommuner. I disse maa man naturligvis have visse bestemte Regler, og de kan ikke være ens for alle Kommuner. De Sætses, der her er Tale om, er der maaske mange Kommuner, der overhovedet ikke

kan bruge, fordi deres Struktur er en saadan, at de ikke kan benytte saadanne Ligningsregler uden at ramme, som det ogsaa meget rigtigt er sagt, en hel Del Mellemindtægter for højt. Og saa indretter man sig ikke med saadanne Ligningsregler. Det er noget, som Kommunerne praktisk kan finde ud af, og jeg synes, man godt kan have den Tillid til det kommunale Selvstyre i al Almindelighed, at der ikke sker nogen Skade for nogen. Det, det gælder om ved den kommunale Skatteligning, er at faa en saa retfærdig Ligning som overhovedet muligt, og det er det, der her er tilsigtet.

Det ærede Medlem Hr. Jens Thomsen sagde, at disse Ændringer og alt dette i det hele taget som sædvanlig skyldtes dette, at Flertallet vilde beskytte de fastlønnede. Det synes jeg nu ikke man kan sige med Rette, men for øvrigt, hvis der er Skatteborgere, som der er Grund til i sine Bestemmelser at være varsom over for, saa er det, saaledes som vor Skattelovgivning er, netop saadanne Folk, som har en bestemt aarlig Indtægt, som det nu er blevet Regelen, at deres Arbejdsgivere eller andre opgiver til Punkt og Prikke. Vi, der har haft med Ligningsarbejde at gøre, ved jo godt, at der er Tusinder af andre Skatteborgere, hvis Indtægter det er meget vanskeligt at kontrollere. Men netop de fastlønnede vil, som vor Lovgivning er, i høj Grad blive ramt, og derfor, hvad der kan beskytte ogsaa dem mod Urimeligheder, synes jeg ikke, der er nogen Grund til at være ked af.

Maa jeg gøre opmærksom paa, at Det konservative Folkepartis Ordfører har anmodet om delt Afstemning over Ændringsforslag Nr. 16, stillet af Venstre. Den sidste Del af dette Ændringsforslag vedrører de 1 000 Kr. ved Erhvervsbeskatningen. Der er et Flertal, som ogsaa har stillet et saadant Ændringsforslag, men dette Forslag fra Venstre kommer til Afstemning først, og jeg vil henstille til vore Partifæller, at vi stemmer for Venstres Ændringsforslag.

**Kjær:** Maa jeg først til det ærede Medlem Hr. N. P. Nielsen sige, at det maaske er rigtigt, at det var fra vor Side, at Ordet „Aftægt“ først nævntes i Udvalget. Jeg har nu ganske vist forstaaet det saadan, at man ikke ved Forhandlingerne her i Salen skulde drøfte de forskellige Udtalelser, der var blevet fremsat i Udvalget, men foranlediget af det ærede Medlems Udtalelser vil jeg dog gerne have Lov til at sige, at naar jeg nævnte Ordet „Aftægt“, var det, fordi man fra anden Side havde udtalt Ønske om, at der skulde komme en